

3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy, ponieważ w swojej decyzji pozwana nie dąży do prawnie uzasadnionego celu.

(¹) Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, s. 1).

(²) Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2023 r. – BAWAG PSK/SRB

(Sprawa T-410/23)

(2023/C 321/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: F. Kruis i N. Bartmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania:

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r. (dokument nr SRB/ES/2023/23) w sprawie obliczenia składek ex ante na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2023 r. wraz z załącznikami w zakresie, jakim dotyczą one skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skargę swą skarżąca opiera na ośmiu zarzutach.

1. Zarzut pierwszy: W decyzji z dnia 2 maja 2023 r. i załącznikach do niej dopuszczono się naruszenia art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (¹), ze względu na to, że nie uwzględniono określonych w tym rozporządzeniu ograniczeń, zgodnie z którymi podlegające rocznemu dostosowaniu składki uiszczane przez wszystkie instytucje finansowe nie mogą przekraczać 12,5 % rocznego poziomu docelowego.
2. Zarzut drugi: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej są niezgodne z prawem, ponieważ naruszają art. 6, 7 i 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 (²) ze względu na to, że pozwana nie uwzględniła ani wskaźnika ryzyka związanego z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych („MREL”), ani wskaźników ryzyka związanych ze stopniem złożoności („complexity”) i możliwością restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („resolvability”).
3. Zarzut trzeci: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej są niezgodne z prawem, ponieważ art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 powinno się interpretować w taki sposób, że nieuwzględnienie (częściowych) wskaźników ryzyka związanych ze złożonością i z możliwością przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej jest dopuszczalne. Z tego względu art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE (³) i art. 70 ust. 2 zdanie 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 806/2014. To naruszenie prawa stanowi też podstawę, na której oparta została decyzja z dnia 2 maja 2023 r.
4. Zarzut czwarty: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej naruszają art. 6 ust. 4, art. 9 ust. 1, 2 i nast. wraz z załącznikiem 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, gdyż, wbrew art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia, uwzględniono w nich nie udziały w kredytach międzybankowych i depozytach międzybankowych w UE, tylko te udziały określone w państwach członkowskich w ramach unii bankowej.

5. Zarzut piąty: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej są sprzeczne z prawem także dlatego, że SRB błędnie obliczyła składkę skarżącej pod względem materialnym.
6. Zarzut szósty: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej naruszają istotne wymogi proceduralne w rozumieniu art. 263 akapit drugi TFUE.
7. Zarzut siódmy: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej naruszają przewidziane w art. 47 ust. 1 karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁴⁾ prawo do skutecznego środka prawnego ze względu na to, że przeprowadzenie skutecznej kontroli sądowej materialnej prawidłowości decyzji jest praktycznie niemożliwe ze względu na niespełnienie jednego z przewidzianych w art. 41 ust. 2 lit. c) karty wymogów wystarczającego uzasadnienia.
8. Zarzut ósmy: Decyzja z dnia 2 maja 2023 r. i załączniki do niej są sprzeczne z prawem i naruszają przysługujące skarżącej prawa ze względu na to, iż przepisy prawa, na których oparta została ta decyzja, art. 70 ust. 2 zdanie 2 rozporządzenia (UE) 806/2014 i art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE są same sprzeczne z prawem, gdyż przewidują one przeprowadzenie oceny porównawczej danych instytucji finansowych, która dotyczyłaby informacji objętych tajemnicą bankową, efektem czego przysługujące tym instytucjom prawo do skutecznej ochrony prawnej byłoby już z góry wyłączone.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2023 r. – Nordea Bank/SRB

(Sprawa T-412/23)

(2023/C 321/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nordea Bank Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, lawyers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r., dokument nr SRB/ES/2023/23, wraz z załącznikami I, II i III, w zakresie, jakim dotyczą one w jakim dotyczą one składek uiszczonych przez skarżącą ex-ante;

— obciążenie SRB kosztami postępowania.